

Програмові вимоги з навчальної дисципліни
«Аксіопсихологічна герменевтика»
(проф. З. С. Карпенко)

1. Поняття про герменевтику. Сутнісний зміст і види герменевтики.
2. Історичний психологічної герменевтики: її виникнення та трансформація предмету.
3. Основні герменевтичні процедури: розуміння, інтерпретація, тлумачення, “герменевтичне коло”.
4. Діалогічні засади психологічної герменевтики: поняття про діалог М. Бубера, М. Бахтіна, А. Хараша, К. Б’юдженталя та ін.
5. Критерії діалогічної взаємодії (доступність, відкритість, довіра, автентичність та ін.).
5. Діалог як умова наукової етики.
7. Діалогічні засади психотерапевтичного дискурсу.
8. Ціннісно-сміслова свідомість як предмет аксіопсихологічної герменевтики.
9. Аксіологічне апріорі як інтенціональна основа герменевтики.
10. Ціннісні виміри індивідуальної свідомості (предиспозиційний організмічний, диспозиційні – індивідуально-суб’єктний, особистісний, індивідуальнісний, супердиспозиційний – універсальний).
11. Холархія смислових утворень (логіка включення) і суб’єктних здатностей.
12. Принцип інтегральної суб’єктності й онтологічні координати розуміння; телеологія суб’єкта.
13. Спектр інтегральної суб’єктності (відносний суб’єкт, моно-, полі-, метасуб’єкти, абсолютний суб’єкт) з цінностями вітальності, адаптації, інтеграції, індивідуального самотворення, ноосферного резонансу.
14. Феноменологічне відцентрування як універсальний механізм розуміння.
15. Метафора, символ, міф, наратив, ментатив як об’єкти розуміння.
16. Проблема пошуку та експлікації нових герменевтичних одиниць.
17. Емоційно-образне (континуально-інтуїтивне, ірраціональне, синтетичне) пізнання та функція телеологічного проектування життєздійснення.
18. Логіко-дискурсивне (дискретне, раціональне, аналітичне) пізнання та функцією каузального обґрунтування якості життєздійснення.
19. Аксіопсихологічна реконструкція психотерапевтичного дискурсу.
20. Аксіопсихологічні критерії особистісного здоров’я.